

DÅPSGUDSTJENESTE

2. juledag

Lørenskog kirke 26. desember 2011

Matteus 2,13-23

PREKEN

1. SÅ REKKER JEG DEG NÅ MED GLEDE MIN HÅND

Et av de vakreste uttrykkene for juleevangeliet synes jeg vi har i julesangen ”O, jul med din glede”. Der heter det: ”Så rekker jeg deg nå med glede min hånd, kom skynd deg og gi meg den andre!” Å rekke noen hånden sin er et helt konkret uttrykk for godhet, vennlighet, ønske om kontakt. Her er vi vel mange som kjenner hverandre. Rekke hånden til en du sitter ved og kjenn på det å rekke noen hånden. ”Gje meg handa di ven” er en annen vakker sang om det. Å rekke noen hånden er å si – jeg er vennen din, jeg er glad i deg. Videre i julesangen heter det jo: ”Så knytter vi kjærlighets hellige bånd og lover å elske hverandre.”

Det er juleevangeliet. Det er det som skjer i jula. Gjennom Jesus, Guds sønn, det lille barnet i krybben, så er det som Gud rekker oss med glede sin hånd, og sier til oss – jeg er vennen din, jeg er glad i dag. Og skal vi skynde oss å gi han den andre tilbake. Å knytte kjærlighetsbånd, til Gud og til hverandre. Og det er så fint at det heter ”kjærlighets hellige bånd”. For kjærligheten, ved å rekke hverandre hånden er ikke en ubetydelig, uvesentlig, likegyldig handling. Nei, kjærligheten er hellig. Kjærligheten, å rekke Gud og hverandre hånden er helt avgjørende for at vi kan bygge en framtid sammen. Det er en grunnleggende handling som bygger opp, avler ny godhet, skaper fred og styrker fellesskapet mellom oss.

2. BIBELTEKSTEN Matteus 2,13-23

Dagens bibeltekst på Stefanusdagen viser oss at dette er høyst aktuelt. Kjærlighet og godhet er ingen selvfølge i vår verden. Det ser vi allerede fra dag en i Jesu liv og i vår verden.

Rett før vår tekst handler det om de tre vismennene fra østerland. De hadde gjennom sin visdom, lesing av hellige skrifter og tegn på stjernehimlen, skjønnet at det nå skulle fødes en ny stor konge i jødernes land. Og de reiser naturlig nok til hovedstaden og spør kong Herodes: ”Hvor er jødernes konge som nå er født? Vi så hans stjerne da den gikk opp i morgengry, og vi er kommet for å hylle ham.” Herodes blir svært urolig, men de får svar at Betlehem er stedet hvor Messias i følge skriftene skal fødes. Herodes ber de om å komme tilbake til han etter at de har funnet barnet så han også kan dra å hylle det. De tre vismennene finner ved stjernes hjelp Jesus-barnet i stallen, faller på kne, hyller det og gir det gaver. Men i en drøm blir de varslet om ikke å vende tilbake til Herodes og de tar en annen vei hjem.

Da leser jeg videre fra Matteus 2,13-23:

13 Da de var dratt bort, viste Herrens engel seg for Josef i en drøm og sa: «Stå opp, ta med deg barnet og barnets mor og flykt til Egypt, og bli der til jeg sier fra! For Herodes kommer til å lete etter barnet for å drepe det.» **14** Han sto da opp, tok barnet og moren med seg og dro samme natt av sted til Egypt. **15** Der ble han til Herodes var død. Slik skulle det ordet oppfylles som Herren har talt

gjennom profeten: *Fra Egypt kalte jeg min sønn.*

16 Da Herodes forsto at vismennene hadde narret ham, ble han rasende. Han sendte ut folk og drepte alle guttebarn i Betlehem og omegn som var to år eller yngre. Dette svarte til den tiden han hadde fått vite av vismennene. **17** Da ble det ordet oppfylt som er talt gjennom profeten Jeremia:

18 *I Rama høres skrik, gråt og høylytt klage: Rakel gråter over barna sine og vil ikke la seg trøste. For de er ikke mer.*

19 Etter at Herodes var død, viste Herrens engel seg i en drøm for Josef i Egypt **20** og sa: «Stå opp, ta med deg barnet og barnets mor og dra til Israels land! For de som ville ta livet av barnet, er døde.»

21 Han sto da opp, tok med seg barnet og barnets mor og kom til Israels land. **22** Men da han fikk høre at Arkelaos var blitt konge i Judea etter sin far Herodes, våget han ikke å slå seg ned der. Han ble varslet i en drøm og dro til Galilea. **23** Da han kom dit, bosatte han seg i en by som heter Nasaret. Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profetene, at han skulle kalles en nasareer.

Jesu komme til jord, juleevangeliet, er at Gud rekker oss sin hånd, og sier til oss alle: Jeg er vennen din, jeg er glad i dag. Og knytter kjærlighets hellige bånd til oss og lover å elske oss. Vismennene fra Østen, kanskje fra Iran eller Irak, gledet seg over det, tok det i mot, og skyndte seg å gi den andre hånden tilbake. Til og med med gaver. Men Herodes reagerte helt annerledes. Han i verksatte barnemordet i Betlehem. Hans håndrekning tilbake var med sverdet i hånd, og ble en fryktelig pris å betale for Betlehemsområdet. Vi må si at Herodes var en despotisk, utrygg og gal hersker som ikke skydde noen midler for å beskytte sin makt. Men det ligner da ikke så helt lite på det som har skjedd i historien mang en gang, nå senest i flere land i den såkalte muslimske våren.

3. ET STERKT LYS FÅR TYDELIGE SKYGGER

Hvor mye idyll det var rundt å føde et barn i en stall kan man jo lure på sånn egentlig. Det er jo ikke smertefritt å føde, og komforten i en stall kan vel være ymse. Men den idyllen som må ha vært med gjetere og vismenn ble uansett fort brutt av utrygghet, flukt og forfølgelse.

Det er jo sånn at jo sterkere et lys skinner jo tydeligere blir skyggene. Ingen har vel lyst sterkere i vår historie og vår verden enn Jesus. Med sitt liv, med sine ord og sine handlinger og sin livsvei, har Jesus tent et lys som har lyst gjennom historien og like frem til vår tid. Juleevangeliet viser oss hvordan Jesus lyste sterkt allerede fra fødselen av. Og i dag har vi hørt hvordan skyggene også ble tilsvarende sterke alt fra fødselen av.

La meg dele to tanker om skyggene et sterkt troslys kaster også i dag.

Først trosfrihet og ytringsfrihet. Å akseptere en annens tro kan være noe av det mest krevende for oss mennesker. En muslim i Norge skal respekteres fullt ut med sin tro og ha fri mulighet til å utøve den. Det inkluderer også at en kristen nordmann eller andre kan konvertere til islam. Slik skulle det også være i muslimske land, men det vet vi at det ikke er alle steder. Å være kristen eller en religiøs minoritet i en del muslimske land er forbundet med undertrykkelse og forfølgelse. Ja, konvertering vekk fra islam vil flere steder føre til en dødsdom. Kristne har sine skampletter i historien og det er flere ting å sette fingeren på i hvordan muslimer blir behandlet i kristne land i dag. Men det er allikevel en stor forskjell til den behandling en del muslimske land, med loven i hånd, gir annerledes troende. Det er heller ingen tvil om at det i dag og i historien ellers er ingen som har blitt forfulgt mer for sin tro enn kristne. Ikke minst de siste hundre årene.

Et sterkt troslys kan også kaste skygger ved at kjærlighet og godhet i seg selv kan provosere. Det kan virke truende fordi kjærlighet og godhet, et sterkt lys, kan få tilhengere og oppslutning. Det kan være vanskelig å oppleve hvis det står i kontrast til det du selv står for og lever ut. Dermed kan et sterkt troslys, kjærlighet eller godhet også oppleves som en anklage for noe en selv ikke har gjort. Det kan provosere og man gå til motangrep og på den måten kan små lys, kjærlighet og godhet i hverdagen også medføre merkbare skyggesider.

Dåpsbarna skal leve i verden hvor de vil møte mye godhet og kjærlighet, ikke minst fra dere nærmeste. Men de vil også møte hardhet og uvennlighet. Ja, kanskje til og med ondskap. 22. juli viser at selv rike, trygge velferds-Norge ikke er skånet for ondskap. Men de skal få leve med juleevangeliet som sin viktigste bagasje. Med en Gud som rekker hånda, og sier jeg er vennen din, jeg er glad i deg. Ikke minst når uvennlighet og hardhet møter oss. Og så har de i dag i dåpen rakt den andre tilbake. Og knyttet kjærlighets hellige bånd. Det trenger vi alle for å bygge en fremtid sammen. For kjærligheten og godheten er ingen selvfølge i vår verden. Og uansett vil den få sine skyggesider her nede.